

ערכתי לחברי השיעור במדרשיה ברמלה : מאיר קעטבי - מודיעין עילית

בתבתי זאת לאחר שפנו אלי במוצאי שמחת תורה, לדעת האם יש מקור בכתבים למה שמתרחש

אפשר להפיץ הלאה!!!

מצאתי רמז 'בנביא יחזקאל' על ההתמודדות בימים אלו.

יהי רצון שהרמזים המובאים בנביא ובמפרשים ובחכמת הגימטריה [המגדרת במשנה כפרפראות להכמה], יעזרו אותנו להבין שמתרחש כאן תהליך שמימי מאת ה' יתברך, ואף שאין אנו מבינים. אף ודאי שיש כאן מטרה, מאיתו יתברך.

ובזכות ההבנה שאין עוד מלבדו, נזכה ש... תהייה תשועה והצלה לעם ישראל לאלתר. ולהשבת החטופים במהרה עוד היום. ולרפואת החולים בכל מקום שהם. ולעילוי נשמת הקדושים שנרצחו על קידוש ה', הי"ד. ושהמקום ינחם את המשפחות השכולות, ולא ידעו עוד צער.

הרבה דיברנו על התהליכים שמתרחשים בזמנינו, ושעתידים להיות, ולמה זה קורה. אבל תזכרו שבשיעורים האחרונים אמרנו שעתידי ממש להתרחש דבר איום ונורא. (היות ויש לנו כלל מרבתינו ז"ל). שתמיד תמיד מגיעות צרות בסדר גודל כזה, כאשר מדברים אודות החסר נחיצות של ה... (לא אפרט כאן). אף אנו לא יודעים היכן וכיצד זה יקרה, ולמי, ומהם חשבונות שמייים.

אבל, נתחוק פלנו ונכון 'שאיין עוד מלבדו יתברך שום כוח בעולם' (ויבסוף הדף אכתב בפרוט).

יחזקאל פרק ז'

בפרק זה מרמז על מה שקרה בדרום 'בשמחת תורה' תשפ"ד. **תתבוננו...** מרמז בפסוק כ"ב בגימטריה בדיוק על תאריך 'כב בתשרי תשפ"ד מה שיקרה בדרום'. וכן הנביא מרמז בפרק זה מה יארע באותו היום. ומרמז על החמס, על השעה שהתחילה ההתקפה בבקר, על התכנון של הטילים כדי שתהייה צפירה בכדי לטבח בתושבים בשיירו למקלטים. על המארב באפקים ובעוד ישובים. על החטופים שילקחו על ידי החמס. על האנדרלמוסיה וחסר ההבנה אצל צמרת השלטון.

יש דברים שמפאת העתוי לא רציתי לכתוב, והרוצה להחפיים יעין במפרשים (ובפרט בדברי הדי"א. בספרו חומת אנה)

(א) ויהי דבר ה' אלי לאמר: (ב) ואתה בן אדם כה אמר אדני ה' לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת ארבע בנפות הארץ: (ג) עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך בדרךכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: (ד) ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול פי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני ה': פ (ה) כה אמר אדני ה' רעה אחת רעה הנה באה: (ו) קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה:

(ז) **באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים: ומפרש הרד"ק:** 'באה הצפירה' - הגזרה בא לך בבקר מתרגם בקר צפרא או הוא עגן סבוב כלומר סבה היא מאת האל יתברך לבא אליך האויב. (והמלבי"ם מפרש: 'באה הצפירה'. שגם כל הלילה חלפה ובא אור השחר, מוסיף בא העת שיצא לפעלו, קרוב היום מהומה שכבר נכון היום, מהומה ולא הד הרים, רוצה לאמר שבא בין היום והזמן ובין המהומה, והמהומה אינה הד הרים בדרך דבר הבא ממרחק שטרם יתקרב ישמע קולו מבין ההרים על ידי קול ההד, ויודעים תחלה שבא ויכינו את עצמם להמלט על נפשם, אבל פה לא נשמע קול הד מן ההרים רק פתאום באה עד עיר מושב. עד כאן דברי המלבי"ם).

[תשימו לב: בדיוק כמו שהיה באופקים וכנראה בעוד כמה ישובים, המחבלים ארבו בבקר בכניסה לעיר, ובשעה 6:00 נורו טילים ונשמעו אזעקות. והסבה למארב, כדי שייגיע רגע הצפירה שתכננו בבקר עם אור השחר (בין עלות השחר, לגן החמה). והתושבים יצאו מהבתים למקלטים, אז החלו לטבח בהם. **ודבר נוסף:** מרב הצער והכאב הצעקה תהייה אמתית, שנאמר 'ולא הד הרים' (רד"ק). החמס קרא למתקפה הרצחנית שלו שתצער את ישראל, בשם 'מבול אל אקצא' (ומענין שבגימטריה יוצא בדיוק) = 301 = 'ולא הד הרים'].

(ח) עתה מקרוב אשפוף חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך בדרךכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: (ט) ולא תחוס עיני ולא אחמול בדרךכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני ה' מפה: (י) הנה היום הנה באה יצאה הצפירה צץ המטה פרח הזדון:

(יא) **החמס קם למטה רשע** לא מהם ולא מהמונים ולא מהמהם ולא נה בהם: (במצודת דוד מבאר: 'החמס' - איש חמס קם להיות מטה המכה ברשע באכזריות רב). (ומפרש יונתן בן עזיאל: 'חטופין קמו למסער רשיעין... ולא מבני בניהון'). (יב) בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה:

(יג) כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו:

(יד) תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: (ומפרש רש"י: 'בשיבוא עליהם הצר, הכינו עצמם למלחמה, ואין יוצא להלחם'). [הסבר שלי: מפני שטבחו בחילים תחלה. השם ינקם דמם]. (המלבי"ם מפרש: תקעו-הלא כבר תקעו בשופר והכינו הכל לקראת האויב, ומדוע אין איש הולך למלחמה? למה יתחבאו בבתיהם? משיב, "כי חרוני אל כל המונה" ואנכי הסבותי את כלי המלחמה אשר בידם). [יתכן שמרמוז לנו: למה התחבאו בבתים, מפני שהמחבלים הסתובבו עם נשקים. ומהיכן היו להם נשקים? הרבה מהם נגנבו מבסיסי צה"ל במהלך עשרות שנים. ועל זה נאמר "ואנכי הסבותי את כלי המלחמה אשר בידם"].

(טו) החרב בחוץ והדבר והרעב מפית אשר בשדה פחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו:

(טז) ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים פיוני הגאיות כלם המות איש בעונו:

(יז) כל הידים תרפינה וכל ברפים תלכנה מים: (ומפרש רש"י: מועת אימה)

(יח) וחקרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה:

(יט) כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת ה' נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה:

(כ) וצבי עדין לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוצייהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה:

(כא) ונתתיו ביד הזרים לבו ולרשעי הארץ לשלל וחללוהו:

(כב) והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללוהו: פ

הגימטריה של הפסוק = 1958 = כב תשרי תשפ"ד בדרום. [מדהים!!!]

(כג) עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: (ומפרש רש"י: 'ששלטת, אות הוא שילכו בגולה אסורים בזקים').

(כד) והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם:

(כה) קפדה בא ובקשו שלום ואין:

(כו) הנה על הנה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה, ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מפהן ועצה מזקנים: (המלבי"ם מבאר: שבאותו הזמן עם ישראל יבקשו לדעת על מה מגיעות צרות על צרות. ולא ימצאו מחכמי ישראל עם 'חזון'. וילכו לבקש את עצת התורה בלי חזון וכו') (עד כאן תקף דברי המלבי"ם). [הסבר שלי: מי ביום משמש 'באורים ותמים', כמו הגר"ח קניבסקי זצק"ל].

(כז) המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרךם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטים וידעו כי אני ה' [הסבר שלי: אף אחד לא יודע את הקף הזועות, של ההרוגים, הנעדרים, השבויים וכו'. לא ראש הממשלה, המוסד, השב"כ, הצבא. כלם יהיו שוממים ומבוהלים ושואלים היכן היה המודיעין המהלל 'המושיע ומגן ביום צרה'. אלא כותב הנביא וידעו כי אני ה'. תמיד תסמכו רק עלי].

רבי חיים מוולוז'ין זוצק"ל (תלמידו של הגאון מוילנא) בספרו "נפש החיים" מציין סגולה להנצל מפל צרה. וכה דבריו: "ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינים ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלט בו, ולא יעשו בו רשם כלל. - כשהאדם מקבל בלבו לאמר: הלא ה' הוא האלוקים האמתי, ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל, והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו, ומבטל האדם מלבו בטול גמור, ואינו משגיח כלל על שום כוח ורצון בעולם (הסבר שלי: שאין כח לחמס לשלט עלי, ולא לאף גויי העולם, ולא לאנשי שררה. ור' חיים גם מזכיר שם שלא לכל כח טמאה וכשוף), ומשעבד ומדבק טהר מחשבתו רק לאדון יחיד ברוך הוא - בן יספיק הוא יתברך בידו (ויעזר לו) שממילא יתבטלו מעליו כל הפוחות והרצונות שבעולם, שלא יוכלו לפעל לו שום דבר כלל".

ידוע על רבים שנושעו בעקבות סגולה זו: בעת צרה להתרפו במחשבה של "אין עוד מלבדו", ולשנן כי אין מלבדו של הבורא יתברך שום כוח כלל, וכי כל העולם וכל העולמות מלאים רק אחדותו של הבורא. אדם המדבק בשעת צרה את מחשבתו לאדון היחיד - ינצל מפל צרה בעולם.

החודש בדבריו של רבי חיים מוולוז'ין הוא שגם באיש פשוט ורגיל, שרב חיו אינו במדרגה רוחנית גבוהה. גם אדם כזה, אם הוא מתחזק במחשבתו בבורא עולם אשר "אין עוד מלבדו" לשעה אחת, אפלו אם היא שעת סכנה - הרי דבקות זו במחשבת אמת, ומגנה ומצילה לבל ישלטו ביד זרים.